

Insectenbeten en ZEGENINGEN

Carlos had hulp nodig.

Jane McBride
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal speelde zich af in de Verenigde Staten.

Carlos fronste naar zichzelf in de badkamerspiegel. Zijn gezicht en armen waren felroze. Hij was erger verbrand dan hij dacht. En zijn armen en benen jeukten van alle insectenbeten. De wandeltocht met zijn jeugd-werkklas was leuk, maar nu deed zijn huid overal pijn!

Carlos keek naar zijn rugzak op de grond. De zonnebrandcrème en insectenspray die mama had ingepakt, zaten er nog steeds in. Hij had ze moeten gebruiken, zoals mama had gezegd. Maar hij dacht dat het niet nodig was.

Carlos deed het kastje open en vond het flesje dat zijn moeder altijd gebruikte bij zonnebrand. Hij wreef de gel over zijn gezicht. Het was lekker koel op zijn hete huid.

Daarna deed Carlos de gel op zijn armen. Maar hij kon de insectenbeetcrème niet vinden. Hij gaf het al snel op. Hij had hulp nodig. Hij moest met mama praten.

Ze was in de keuken. Toen ze zijn verbrande gezicht zag, keek ze bezorgd. Carlos dacht dat ze boos op hem zou zijn omdat hij geen zonnebrandcrème had gebruikt. Maar ze werd niet boos.

'Is alles in orde?' vroeg ze. 'Dat doet vast heel veel pijn.'

'Ja.' Hij liet zijn hoofd hangen. 'Kun je me helpen? Alsjeblieft?'

'Natuurlijk!' Mama bracht Carlos naar de badkamer. Ze keek in het kastje en haalde er een tubetje uit.

'Dit helpt tegen de jeuk', zei ze. Ze deed een beetje crème op elke beet.

'Zo', zei ze. Ze deed de tube weer dicht. 'Hopelijk voel je je nu wat beter.'

'Bedankt, mama.' Carlos liet zijn hoofd zakken. 'Het spijt me dat ik de dingen die je me had meegegeven niet heb gebruikt. Ik had naar je moeten luisteren. Ik dacht dat ik het beter wist, maar dat was niet zo.'

Ze gaf hem een kus op zijn hoofd. 'Graag gedaan. Soms denk ik ook dat ik het beter weet. Dan laat onze hemelse Vader me zien dat ik het helemaal niet zo goed wist.' Toen fluisterde ze: 'Zelfs volwassenen maken soms foutjes.'

Carlos lachte. Toen fronste hij zijn wenkbrauwen. 'Als ik gehoorzaam was geweest, had ik nu niet zoveel pijn.'

'Ik denk dat veel kinderen van onze hemelse Vader zich zo voelen als ze ongehoorzaam zijn', zei mama. 'Dan willen ze dat ze naar Hem hadden geluisterd. En het doet Hem pijn als zijn kinderen pijn hebben, net zoals ik nu met jouw pijn meevoel.'

DE GEBODEN ZIJN EEN ZEGEN

Onze hemelse Vader geeft ons geboden, omdat Hij van ons houdt. Hij wil dat we veilig zijn en goede keuzes maken, zodat we weer bij Hem kunnen wonen. Als we Hem gehoorzamen en op het verbondspad blijven, zegent Hij ons (zie Mosiah 2:41). En als we ongehoorzaam zijn, kunnen we ons dankzij Jezus Christus en zijn verzoening bekeren en opnieuw beginnen.

'Maar Hij kan ze helpen om zich beter te voelen', zei Carlos. 'Net zoals jij mij hebt geholpen. Toch?'

'Precies! Als we ons bekeren, kunnen onze hemelse Vader en Jezus Christus ons helpen. En dan kunnen we in de toekomst betere keuzes maken.'

Carlos glimlachte. Zijn zonnebrand en insectenbeten deden nog steeds pijn, maar hij wist dat hij zou genezen. En de volgende keer kon hij een betere keuze doen! ●

